

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Magdalena Wójcik

Po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2014 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. W. (1)

przeciwko S. W. (2)

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł lub o obniżenie alimentów

I. Obniża – począwszy od dnia 30 maja 2014 r. – wysokość alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 17 września 2001 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt: VI RC 1854/99 - od S. W. (1) na rzecz syna – S. W. (2) urodzonego (...) – z kwoty 1.200 (tysiąc dwieście) złotych miesięcznie do kwoty 800 (osiemset) złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. W pozostałej części powództwo oddala,

III. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

W dniu 04 listopada 2013 r. S. W. (1) wniósł do tutejszego Sądu powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego ustalonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 17 września 2001 r. w sprawie VI RC 1854/99 w kwocie 1.200 zł miesięcznie na rzecz pozwanego S. W. (2) z dniem 01 listopada 2013 r. W uzasadnieniu podał, iż w związku z osiągnięciem pełnoletności przez pozwanego, powód zwrócił się do niego o przedstawienie zaświadczenia w zakresie dalszego kontynuowania nauki. Syn nie przedstawił żadnych dokumentów. Ponadto wskazał, iż syn zamieszkuje wraz ze swoją matką w N. Wobec tego, iż nie ma żadnej wiedzy w zakresie kontynuowania nauki przez pozwanego i osiągnięciem odpowiedniego wieku do skończenia edukacji oraz faktem, iż pozwany ma możliwość samodzielnego utrzymania się - wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego (pozew k. 3-4 akt).

W dniu 13 lutego 2014 r. (data stempla pocztowego) S. W. (2) złożył do akt sprawy pismo, w którym wyjaśnił, iż mieszka z matką A. R. w S. oraz że obecnie nie jest w stanie sam się utrzymać, ponieważ nadal się uczy w szkole zawodowej i pracuje jako praktykant. Wskazał, iż zarabia 636 euro miesięcznie, mieszka w D.. Za mieszkanie płaci 300 euro czynszu, poza tym na wydatki składają się: gaz, woda, śmieci 150 euro, prąd 75 euro, telefon, internet, komórka 45 euro, żywność 200 euro, dojazdy 100 euro, ubezpieczenie OC 10 euro, ubranie 75 euro, fryzjer 20 euro, sport 30 euro, lekarstwa 10 euro, przybory szkolne 10 euro. Łącznie bieżące wydatki wynoszą 980 euro. Od matki otrzymuje 300 euro miesięcznie, a alimenty pozwalają mu na sfinansowanie potrzeb kulturalnych, zakupu książek, płyt, sprzętu

sportowego oraz ubrań. Podał, iż bez alimentów nie będzie możliwa jego dalsza nauka i będzie musiał pracować jako robotnik. Wskazał ponadto, że wysłał ojcu za pośrednictwem swojej babci zaświadczenia o kontynuowaniu nauki (pismo pozwanego k. 26-27).

Na rozprawie w dniu 24 marca 2014 r. powód popierał powództwo (k. 58).

Na rozprawie w dniu 24 marca 2014 r. oraz w toku postępowania pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz kosztów tłumaczenia (k. 58, k.94, k. 112, k. 161).

Na rozprawie w dniu 30 maja 2014 r. pełnomocnik pozwanego wnosił o uchylene obowiązku alimentacyjnego wnosząc jednocześnie powództwo ewentualne o obniżenie dotychczasowych alimentów do kwoty 200 zł miesięcznie oraz do chwili zamknięcia rozprawy popierał powództwo w zmodyfikowanej postaci (k. 112, k. 161).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. W. (2) urodzony (...) pochodzi ze związku małżeńskiego A. R. i S. W. (1), rozwiązanego przez rozwód.

Alimenty od S. W. (1) na rzecz S. W. (2) zostały ustalone po raz ostatni wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 17 września 2001 r. w sprawie VI RC 1854/99 na kwotę 1.200 zł miesięcznie.

S. W. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 37 lat. Był zatrudniony w (...) na umowę o pracę na czas nieokreślony początkowo za średnim miesięcznym wynagrodzeniem 4.029 zł, które w 2001 r. wyniosło 6.108,03 zł netto. Z informacji udzielonej przez Urząd Skarbowy w L. wynika, iż za 1999 r. prowadził działalność gospodarczą opodatkowaną zryczałtowanym podatkiem dochodowym od osiągniętego przychodu. Prowadził ją od 15 lutego 1997 r. do 01 października 1999 r. W zeznaniu Pit-28 za 1999 r. wykazał przychód w wysokości 82.879,27 zł. Dochód za 2000 r. wynikający z Pit-37 wynosił brutto 91.094,07 zł.

Aktualnie S. W. (1) ma 49 lat. Jest zatrudniony w (...) S.A. w W. na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony od dnia 01 kwietnia 2005 r. na stanowisku pierwszego oficera, za średnim miesięcznym wynagrodzeniem brutto 9.945 zł. Dodatek za każdą godzinę blokową nalotu wykonanego w ciągu miesiąca po przekroczeniu 45 godziny blokowej nalotu w danym miesiącu wynosi 221 zł brutto. Wynagrodzenie w obecnej wysokości zostało obniżone na podstawie wypowiedzenia warunków pracy i płacy z kwoty 18.260,44 zł brutto miesięcznie, w związku z trudną sytuacją ekonomiczną spółki. Ponadto w okresie od 01 stycznia 2014 r. do 31 marca 2014 r. otrzymał z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju należności w wysokości 2.084,03 zł. Za 2013 r. osiągnął dochód 229.921,78 zł. Posiada oszczędności w kwocie 200.000 zł zgromadzone na lokatach. Mieszka w segmencie w N. stanowiącym jego własność. Zamieszkuje tam z obecną żoną i dwiema córkami w wieku 2 lata i 12 lat. Na utrzymanie córek przeznaczają ok. 1.000 zł na starszą i 600-800 zł na młodszą. Jego żona nie pracuje, dwa lata temu straciła pracę wskutek redukcji etatów. Była zatrudniona w obsłudze naziemnej lotniska O.. Obecnie znajduje się na utrzymaniu męża, jej koszty utrzymania to około 1.000 zł miesięcznie. Zajmuje się wychowaniem dzieci, w tym 2 letniej córki. Powód posiada ponadto mieszkanie w L. o powierzchni 60 m⁽²⁾, w którym nieodpłatnie mieszka jego siostra. Posiada również samochód (...)z 2001 r. Jego żona jeździ (...)z 2006 r. Nie korzysta ze zniżkowych biletów pracowniczych. Starsza córka ma podejrzenie celiakii, z tego tytułu dodatkowo korzysta z leczenia prywatnego, którego koszt to około 300 zł miesięcznie. Korzysta ponadto z opieki ortodonta oraz psychologa. Uczęszcza na śpiew - 180 zł miesięcznie, uczy się gry na fortepianie 35 zł za godzinne dwa razy w tygodniu, chodzi na angielski 30 zł dwa razy w tygodniu. Do szkoły i na zajęcia jest wożona samochodem przez matkę. Młodsza córka od września 2014 r. idzie do przedszkola za 800 zł miesięcznie. Wymagała także zakupu mleka hipoalergicznego 39 zł za puszkę – około 12 puszek miesięcznie. Na wyżywienie rodziny powód przeznaczają około 3.000 zł miesięcznie. W koszty utrzymania domu wchodzi gaz 400 zł miesięcznie, prąd 260 zł miesięcznie, woda 70 zł miesięcznie, śmieci 28 zł miesięcznie, telefony 150 zł miesięcznie, ochrona 40 zł miesięcznie, podatek 550 zł rocznie. Na wakacje dla żony i córek przeznaczył 2.500 zł za dwutygodniowy wyjazd nad morze. Ponadto starsza pojechała dodatkowo na obóz sportowy za kwotę 1.400 zł.

S. W. (2) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 11 lat. Mieszkał wraz z matką, jej mężem i przyrodnią siostrą we F.. Uczęszczał do klasy 6 (...) w W. we F..

Aktualnie S. W. (2) ma 25 lat. Mieszka w D. w N.. Uczęszcza do (...) w S., gdzie kształci się w zawodzie specjalista informatyk. Nauka odbywa się blokami: 2-4 tygodnie pracuje, a potem w porównywalnym czasie chodzi do szkoły. Rozdzielenie szkoły i pracy jest niemożliwe – jest to pakiet. Przewidywany koniec nauki to 31 sierpnia 2015 r. W ramach kształcenia zakład pracy wypłaca mu 800 euro brutto miesięcznie. Netto otrzymuje 636 euro. Ma zakaz podejmowania innej pracy. Ukończona szkoła - do której aktualnie uczęszcza - gwarantuje mu zatrudnienie za ok. 2.000 euro. Miał przerwę w nauce ponad rok w latach 2012-2013. W tym czasie podjął pracę dorywczą w skupie złomu. Bez ukończenia szkoły nie może podjąć pracy w zawodzie informatyka. Obecnie wynajmuje mieszkanie o powierzchni 75 m⁽²⁾ za kwotę 575 euro miesięcznie. Posiada samochód (...) z 1999 r., który kupiła mu mama. Na wyżywienie wydaje ok. 100-120 euro, za prąd płaci 35 euro, 30 euro za telefon stacjonarny, za komórkę 10 euro, na zeszyty 10 euro, leki 15-20 euro, środki czystości 10 euro, paliwo do samochodu 50-60 euro, ubezpieczenie 450 euro i 160 euro podatku, ubrania 30-50 euro. Otrzymuje od matki 300-400 euro miesięcznie. Nie otrzymuje zasiłku rodzinnego. Ponadto wydaje 15-30 euro miesięcznie na fryzjera, kupił garnitur za 100 euro, raz w miesiącu jeździ do matki – koszt biletu w obie strony to 100 euro. Za ortodontę zapłacił 2.662 euro. Nie wyjeżdża na wakacje, ostatnio był w 2009 r. w Hiszpanii. Kiedy przyjeżdża do Polski, mieszka u babci. Nie ma kontaktu z ojcem.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody: zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach powoda k. 12, k. 72 akt VI RC 1854/99; informacja z Urzędu Skarbowego k. 17, k. 39 akt VI RC 1854/99; zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły pozwanego k. 44 akt VI RC 1854/99; decyzja o wykreśleniu z ewidencji działalności gospodarczej k. 64 akt VI RC 1854/99; wyrok w sprawie VI RC 1854/99 k. 86 akt VI RC 1854/99; zaświadczenia o kontynuowaniu nauki pozwanego k. 28-30, k. 117-126; umowa najmu mieszkania pozwanego wraz z tłumaczeniem k. 37-39; zaświadczenie ze szkoły pozwanego wraz z tłumaczeniem k. 40-41; umowa kształcenia zawodowego pozwanego wraz z tłumaczeniem k. 42-45; kopia wypowiedzenia warunków zatrudnienia powoda k. 54; kopia wypowiedzenia warunków pracy i płacy powoda k. 55-56; zaświadczenie o wynagrodzeniu powoda k. 57; zeznania świadka R. W. k. 59-60, k. 95-96; zeznania powoda k. 60-61, k. 162-164; kopie rozliczeń kosztów eksploatacji i utrzymania terenów przeznaczonych do wspólnego korzystania przez właścicieli zamieszkałych na terenie osiedla (...) w 2009 i 2010 r. k. 88-89, faktury powoda k. 90-93; kopia zeznania PIT za 2013 r. powoda k. 98-99, oświadczenie i zaświadczenie z pracy powoda k. 100-101; plan lotów powoda k. 102-107; zaświadczenie pozwanego, iż nie podlega obowiązkowi podatkowemu; zeznania pozwanego k. 164-165.

Ustalenia Sadu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Zeznania stron i świadka Sąd uznał za wiarygodne, były bowiem spójne i logiczne, nie budziły zdaniem Sądu wątpliwości w zakresie koniecznym do ustalenia stanu faktycznego.

Sąd na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2014 r. oddalił wniosek pełnomocnika powoda i zezwolił na złożenie faktur przez pełnomocnika pozwanego z uwagi, iż dotyczą kosztów utrzymania powoda w latach 2007-2010, a powód domagał się uchylenia obowiązku alimentacyjnego z datą wsteczną.

Sąd ustalając koszty utrzymania pozwanego, opierał się także na zasadach doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie takich kosztów jak wyżywienie, ubranie, środki czystości, wydatki szkolne i inne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 133 § 1 kro w związku z art. 128 kro rodzice zobowiązani są do dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania dziecku, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie

chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania. Zakres tego obowiązku wyznacza przepis art. 135 kro, stosownie do którego wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego należy rozumieć szeroko, jako całokształt potrzeb stosownych do wieku, stopnia rozwoju, stanu zdrowia i innych okoliczności konkretnej sprawy. Obowiązek alimentacyjny z reguły trwa przez dłuższy czas i nie kończy się wraz z osiągnięciem pełnoletniości przez osobę uprawnioną do otrzymywania alimentów. Ustawodawca przewidział w art. 138 kro możliwość korygowania wysokości świadczeń alimentacyjnych w przypadku zmiany stosunków. Przy ocenie, czy do takiej zmiany rzeczywiście doszło, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do obniżenia obowiązku alimentacyjnego wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia zasadzającego alimenty zmniejszeniu ulegną potrzeby osoby uprawnionej do alimentacji lub zmniejszą się możliwości zarobkowe lub majątkowe strony do alimentacji zobowiązanej.

Zmiana stosunków może także prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego, który wygasa m.in. wówczas, gdy odpadnie jedna z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy to po stronie uprawnionej czy to po stronie zobowiązanej. W literaturze przedmiotu przyjmuje się, iż w przypadku osoby zobowiązanej do alimentacji uchylenie obowiązku alimentacyjnego może uzasadniać tylko utrata przez taką osobę możliwości zarobkowania lub uzyskanie przez uprawnionego zdolności samodzielnego utrzymania się.

Przedmiotem niniejszego postępowania były dwa żądania pierwsze w zakresie uchylenia obowiązku alimentacyjnego S. W. (1) wobec syna S. W. (2) oraz powództwo ewentualne o obniżenie obowiązku alimentacyjnego do kwoty 200 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego przedmiotowe powództwo jest częściowo uzasadnione treścią wskazanych powyżej przepisów.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpoznawanej sprawie żądania należy w pierwszej kolejności wskazać, iż alimenty od S. W. (1) na rzecz S. W. (2) zostały ustalone po raz ostatni wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 17 września 2001 r. w sprawie VI RC 1854/99 na kwotę 1.200 zł miesięcznie.

Dla oceny zasadności zgłoszonych roszczeń należało zatem ustalić, czy od powyższej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uchylenie obowiązku alimentacyjnego, bądź korektę obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanego.

W pierwszej kolejności należy omówić kwestię żądania głównego, a mianowicie uchylenia obowiązku alimentacyjnego, jakiego domagał się powód.

Przechodząc do oceny roszczenia zgłoszonego przez S. W. (1) w pierwszej kolejności należy wskazać na kilka uwag natury ogólnej. Po pierwsze obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku troszczenia się o jego rozwój fizyczny i duchowy oraz należytego przygotowania dziecka do pracy zawodowej. Polega na zaspokojeniu indywidualnych potrzeb uprawnionego takich jak wyżywienie, ubranie, środki higieny osobistej, wykształcenie, wypoczynek, ochrona zdrowia, zapewnienie mieszkania i mediów. Obowiązek ten nie jest ograniczony żadnym terminem, w szczególności dojściem alimentowanego do pełnoletności. Nie jest też związany stopniem wykształcenia w tym sensie, że uprawniony nie traci prawa do alimentowania z chwilą uzyskania określonego podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną okolicznością, od której uzależnione jest trwanie bądź ustanie tegoż obowiązku jest możliwość samodzielnego utrzymania się dziecka. Obowiązek alimentacyjny rodziców trwa zatem dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie odpowiednich kwalifikacji zawodowych. W szczególności nie traci prawa do alimentowania przez rodziców dziecko, które osiągnęło pełnoletność, jeżeli chce ono kontynuować naukę oraz jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie edukacji. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec pełnoletniego dziecka może ustać jedynie wówczas, gdy dziecko uzyska zawód bądź podejmie zatrudnienie w czasie pobierania nauki, a osiągnięte zarobki pozwolą mu na zaspokojenie jego potrzeb. Pozbawienie dziecka środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu

pełnoletności mogłoby prowadzić co najmniej do znacznego utrudnienia jego dalszego rozwoju, co sprzeciwiałoby się podstawowemu obowiązкови rodzicielskiemu.

W ocenie Sądu w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w niniejszej sprawie możliwości zarobkowe i majątkowe powoda nie zmniejszyły się, po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż sytuacja majątkowa i zarobkowa powoda uległa poprawie. Odnośnie S. W. (1) wskazać należy również, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w sprawie wprawdzie zaszło kilka zmian, lecz nie są to zmiany, które uzasadniałyby uchylenie obowiązku alimentacyjnego ciążącego na nim wobec syna S..

W sprawie ustalono, iż od czasu orzekania o alimentach powód nadal zatrudniony jest na umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku pilota. Zmianie uległ jedynie pracodawca poprzednio powód zatrudniony był w (...) S.A., obecnie w (...) S.A. W porównaniu z poprzednim okresem zasadniczo uległy zwiększeniu jego dochody: do 31 maja 2014 r. wynosiły 18.260,44 zł brutto miesięcznie, natomiast obecnie wynoszą 9.945 zł brutto miesięcznie. Zgromadził także na obecną chwilę 200.000 zł oszczędności na lokacie, natomiast - jak zeznał w poprzedniej sprawie - posiadał u ojca pożyczkę na 100.000 zł. Nie do pominięcia jest w tym miejscu, że powód wskazane wynagrodzenie otrzymuje za 45 godzin pracy w miesiącu, dodatkowe loty są płatne w kwocie 221 zł brutto za każdą godzinę. Zatem pomimo tego, że jego dochody uległy od czerwca 2014 r. znacznemu zmniejszeniu, to nadal są one wysokie i wyższe niż w okresie ustalania wysokości alimentów na dotychczasowym poziomie. Ponadto powód może podejmować się dodatkowych lotów, za które otrzyma adekwatne wynagrodzenie. Jeżeli nie miałby takiej możliwości, to wobec niewielkiej stosunkowo liczby godzin pracy w miesiącu może podejmować się - przy dołożeniu należytej staranności - dodatkowych zajęć w ramach swoich kwalifikacji. Powód nie wykazał, że nie może podejmować dodatkowych zajęć.

Sąd Rejonowy analizując stan faktyczny w niniejszej sprawie wziął pod uwagę także okoliczność, iż powód założył nową rodzinę i poza pozwanym posiada na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 12 i 2 lata. Starsza córka ma podejrzenie celiakii, z tego tytułu dodatkowo korzysta z leczenia prywatnego za około 300 zł miesięcznie. Korzysta ponadto z ortodonty oraz psychologa. Uczęszcza na śpiew 180 zł miesięcznie, uczy się gry na fortepianie 35 zł za godzinne dwa razy w tygodniu, chodzi na angielski 30 zł dwa razy w tygodniu. Do szkoły i na zajęcia jest wożona samochodem przez matkę. Koszty utrzymania młodszej to około 800 zł. Od września 2014 r. młodsza córka będzie uczęszczać do przedszkola za 550 zł miesięcznie. Żona powoda nie pracuje i zajmuje się wychowaniem dzieci. Koszty utrzymania segmentu w N. również są wysokie, bowiem składają się na to gaz 400 zł miesięcznie, prąd 260 zł miesięcznie, woda 70 zł miesięcznie, śmieci 28 zł miesięcznie, telefony 150 zł miesięcznie, ochrona 40 zł miesięcznie, podatek 550 zł rocznie. Ponadto wyżywienie 3.000 zł miesięcznie i inne wydatki. Ogółem koszty utrzymania obecnej rodziny i domu powoda to około 6.000 zł.

Analizując powyższe pamiętać należy, iż rodzice winni dzielić się z dzieckiem każdym, nawet najmniejszym dochodem. Żaden rodzic nie może uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że według niego będzie nadmiernie obciążony. Wydaje się zatem, że powód będąc już obciążony obowiązkiem alimentacyjnym wobec starszego syna S. - powinien był liczyć się z wydatkami na niego planując kolejne potomstwo i koszty z tym związane. Dlatego podnoszenie, że jest nadmiernie z tego tytułu obciążony w kontekście obniżenia się jego wynagrodzenia i wysokich kosztów utrzymania nowej rodziny - nie znajduje aprobaty Sądu i nie może być oceniane jako argument do uchylenia obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego. Nie bez znaczenia jest także okoliczność, iż powód poza regularnym płaceniem alimentów nie uczestniczy w życiu syna. Od wielu lat nie utrzymuje kontaktów z pozwanym. Nadto nie finansuje żadnych innych potrzeb pozwanego i nigdy dobrowolnie nie zwiększył finansowego udziału w zaspokajaniu jego potrzeb, które wraz z jego wiekiem wzrastały. Przez lata nie interesował się sprawami syna. Aktualnie nie posiadał także wiedzy na temat kontynuowania przez syna nauki.

Nie umknęło przy tym uwadze Sądu, że żona pozwanego posiada wykształcenie wyższe, co prawda straciła pracę w wyniku redukcji etatu na lotnisku, zajęła się domem i wychowaniem dzieci, to jednak - jak zeznał powód - młodsze dziecko od września 2014 r. będzie uczęszczać do przedszkola, starsza córka chodzi do szkoły, a zatem Sąd Rejonowy - kierując się doświadczeniem życiowym - przekonany jest, iż żona powoda posiadając doświadczenie zawodowe oraz

wyższe wykształcenie będzie w stanie przy dołożeniu należytej staranności podjąć zatrudnienie, które pozwoli na powiększenie budżetu domowego.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie, powód posiada również własnościowe mieszkanie w L., w którym zamieszkuje nieodpłatnie jego siostra. Gdyby powód znajdował się rzeczywiście w trudnej sytuacji finansowej, zawsze może je wynająć i czerpać z tego tytułu dochody niezbędne do zaspokajania potrzeb swojej rodziny. Skoro zdecydował się na bezpłatne użyczenie go swojej siostrze oznacza, że jego sytuacja finansowa nie jest aż tak trudna oraz, że nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości w zdobywaniu środków finansowych.

Istotną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stała się także ocena, czy S. W. (2) osiągnął zdolność do samodzielnego utrzymania się. Na uzasadnienie złożonego powództwa powód wskazywał na zmiany, które zaszły po stronie pozwanego, zwłaszcza osiągnięcie przez niego pełnoletności, brak wiedzy czy syn nadal kontynuuje naukę oraz ewentualne podjęcie przez niego zatrudnienia i uzyskiwanie dochodów.

W ocenie Sądu w okresie będącym przedmiotem zainteresowania w niniejszej sprawie koszty utrzymania pozwanego S. W. (2) nie uległy zmniejszeniu, co prawda zmieniły się wydatki, jednak koszty nadal kształtują się na podobnym poziomie co w poprzedniej sprawie, a nawet wzrosły wraz z ogólnym wzrostem cen oraz wiekiem uprawnionego.

W ocenie Sądu na usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego potrzebna jest kwota około 1.000 euro miesięcznie, bowiem mieszka on na terytorium (...). Na kwotę składają się miesięczne koszty utrzymania, w tym mieszkania 575 euro, prąd 35 euro, telefon 30 euro, telefon komórkowy 10 euro, wyżywienie 120 euro, ubranie 50 euro, środki czystości i kosmetyki około 10 euro, koszt leczenia 10 euro, paliwo do samochodu 60 euro, podatek i ubezpieczenie samochodu w przeliczeniu na miesiąc około 50 euro, przybory szkolne 10 euro oraz inne wydatki typu fryzjer ok. 40 euro.

W sprawie zostało ustalone, że pozwany kontynuuje naukę. W ramach szkoły jest również zatrudniony. Osiąga miesięcznie z tego tytułu wynagrodzenie netto 636 euro. Jak zostało ustalone - od matki otrzymuje około 300-400 euro. Od ojca otrzymywał w przeliczeniu 300 euro. Nie budzi żadnej wątpliwości, iż możliwości zarobkowe pozwanego są jeszcze ograniczone, bowiem dopóki nie zakończy edukacji - nie będzie mógł podjąć żadnego zatrudnienia za godziwym wynagrodzeniem. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, pozwany dokłada starań w celu utrzymania się w niezbędnym zakresie, jednak nie osiągnął jeszcze samodzielności życiowej i nie jest w stanie w pełni samodzielnie się utrzymać. A zatem - zdaniem Sądu Rejonowego - winien w dalszym ciągu być alimentowany przez rodziców. Pozbawienie go alimentów mogłoby poważnie utrudnić bądź nawet uniemożliwić mu osiągnięcie zamierzonego celu, jakim jest ukończenie studiów i zdobycie możliwie najlepszych kwalifikacji zawodowych zwłaszcza, iż po zakończeniu edukacji ma zagwarantowane zatrudnienie za wynagrodzeniem około 2.000 euro miesięcznie.

Wskazać należy, iż Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę stoi na stanowisku, iż fakt osiągnięcia przez uprawnionego do alimentacji dochodów, wyłączając sytuację, kiedy te dochody są naprawdę znaczne, nie wyłącza samoistnie prawa takiego uczącego się uprawnionego do alimentowania przez rodziców, których możliwości finansowe na to pozwalają. Odmienne stanowisko preferowałoby bowiem osoby bierne, ci zaś, którzy byliby aktywni i zaradni byliby za to w swoisty sposób karani poprzez odejmowanie im prawa do alimentowania przez rodziców. Taka sytuacja byłaby w oczywisty sposób demotywuująca.

Wszystko powyższe uzasadnia przekonanie Sądu, iż pozwany nie osiągnął jeszcze samodzielności życiowej, nie jest w stanie w pełni sam się utrzymać, a zatem winien w dalszym ciągu być alimentowany przez rodziców. Ponadto sytuacja dochodowa i majątkowa powoda nie uległa takiej zmianie, która uzasadniałaby uwzględnienie powództwa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego.

Nadmienić należy także, iż pozwany nie kwestionował faktu, iż miał przerwę w nauce. Jednak zdaniem Sądu nie uzyskał wówczas samodzielności życiowej, wskazać należy, iż podejmował w owym czasie próby utrzymania się w

niezbędnym zakresie, pracował m.in. skupie złomu. W ocenie Sądu nie jest to zatem przesłanka wystarczająca do uchylenia obowiązku alimentacyjnego z tego powodu.

A zatem w ocenie Sądu Rejonowego, powództwo w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na niespełnienie przesłanek z art. 138 kro.

Pełnomocnik powoda wniósł także powództwo ewentualne o obniżenie alimentów na rzecz pozwanej z kwoty 1.200 zł do kwoty 200 zł.

W ocenie sądu powództwo w tym zakresie jest częściowo zasadne. Pomimo, iż sytuacja zarobkowa powoda uległa poprawie w porównaniu z datą orzekania o dotychczasowej wysokości alimentów, to jednak zmieniła się sytuacja rodzinna powoda, a pozwany kontynuując edukację podjął jednocześnie zatrudnienie i jest w stanie w części pokryć uzasadnione koszty własnego utrzymania. Jednak - jak zostało już wcześniej wskazane - nie osiągnął jeszcze samodzielności w zakresie zaspokajania wszystkich potrzeb, dlatego konieczne jest częściowe ich pokrywanie przez osoby zobowiązane do alimentacji.

Sąd wziął też pod uwagę, iż matka pozwanego osiąga znaczne dochody i przekazuje synowi 300-400 euro miesięcznie, to jednak nie jest to okoliczność pozwalająca na obniżenie obowiązku alimentacyjnego względem pozwanego do żądanej wysokości. W sprawie ustalono, iż matka pozwanego w znacznym zakresie partycypuje w kosztach utrzymania syna, jednakże nie można oczekiwać, iż powinna samodzielnie utrzymywać pozwanego tylko z powodu, iż osiąga wysokie dochody, a powód założył nową rodzinę. Nie do przyjęcia jest argumentacja powoda, iż uzyskiwane przez syna dochody w zupełności pozwalają na niezbędne utrzymanie się w świetle bardzo wysokich kosztów utrzymania nowej rodziny powoda. Pozwany w wiarygodny sposób przedstawił koszty swojego utrzymania, a pełnomocnik powoda, ani sam powód w toku sprawy nie kwestionowali tych kosztów. Trzeba zaznaczyć, iż powód samodzielnie utrzymuje obecną rodzinę i przeznaczają na ten cel znaczne kwoty, które w części nie są wyłącznie uzasadnionymi kosztami utrzymania dzieci, a także opłaca zajęcia, które są „zachciankami” głównie starszej córki. Wydaje również znaczne kwoty na wakacje dla rodziny 2.500 zł za dwa tygodnie oraz dodatkowo 1.400 zł za obóz córki. Pozwany natomiast ostatni raz na wakacjach był w 2009 r. w (...). Argumentacja powoda przedstawiana w toku sprawy w świetle ustalonego stanu faktycznego jest sformułowana w taki sposób, że trudno nawet ją szerzej komentować. Główny argument powoda, czyli posiadanie nowej rodziny w tym dwójki dzieci w porównaniu z ostatnią sprawą alimentacyjną, uzasadniający pogorszenie się jego możliwości zarobkowych i majątkowych jest w niniejszej sprawie zupełnie chybiony, bowiem uzyskiwane dochody i zgromadzone oszczędności powoda wskazują, iż jego sytuacja finansowa jest bardzo dobra.

Biorąc pod uwagę powyższe, z uwagi na fakt, iż usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego to kwota około 1.000 euro a jego dochody to średnio kwota 636 euro miesięcznie, Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę doszedł do przekonania, iż powód winien łożyć tytułem alimentów kwotę niższą niż dotychczas, ale wyższą niż wskazywana przez niego kwota 200 zł miesięcznie. Nie budzi żadnych wątpliwości okoliczność, iż „trudna” sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby własnych dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle – w rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca. Ponadto nie ulega wątpliwości, iż obowiązek alimentacyjny ciąży na obojgu rodzicach. Jako zasadną Sąd przyjął kwotę 800 zł miesięcznie – około 200 euro. Kwota ta w ocenie Sądu mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych powoda oraz uwzględniając dodatkowo obowiązek alimentacyjny matki pozwanego, pozwoli zaspokoić wyłącznie jego usprawiedliwione potrzeby. W pozostałym zakresie pozwany winien własnymi siłami pokrywać koszty swojego utrzymania.

A zatem w ocenie Sądu Rejonowego, powództwo o obniżenie alimentów od powoda S. W. (1) na syna S. W. (2) zasługuje na uwzględnienie i na mocy art. 138 kro Sąd Rejonowy orzekł jak w punkcie I orzeczenia, obniżając wysokość alimentów od daty modyfikacji powództwa (tj. od 30.05.2014 r.), oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Wobec częściowego tylko uwzględnienia żądań - na podstawie art. 100 k.p.c.- koszty postępowania pomiędzy stronami Sad wzajemnie zniósł.

Z tych wszystkich względów Sad orzekł jak w sentencji wyroku.